

Publicerad 2011-05-27 23:43 av Niklas Holmgren

Trettio procent in i livstiden

Här mitt i kruset står jag och jag ser mig om. Där borta ser jag dig för den du är och här är jag med mig själv. Mitt i kruset ser jag livet och den intensiva lågan där under mina naggat goda fötter och det hettar på.

Jag tar fram min stora trombon och använder den som en antenn för att fixera in den på din signal. Och för att se dig bättre där borta så sätter jag upp min Tuba och kolla in i den och så att den kan göra mig en kalkyl om vart du exakt befinner dig, så att jag med min klarinett kan teleportera in dig i kruset med mig.

Ja men hej det var roligt att jag kunde fixera mig in mer på dig och få med dig in i mitt trettio procentiga krus så att vi båda kan lita till de omdömen som är utanför oss själva för en stund.

När jag såg dig där långt bort så såg jag dig för dina vackra former som svajade i skuggan, som ett hav av vågor blev dina former. Det tände en låga i mitt inre och mojängen i bröstet började hetsa upp sig inför din skönhet och jag kände att jag måste passa på, ingen tid att förlora att säga hur jag känner inför dig och din ljuvliga förefintlighet.

Att lita på omdömen utanför en själv... det är som att simma över havet; Man tar en chansning och här står jag i kruset med dig och att bara ha dig här får mitt krus att expandera.

I dina ögonblick vill jag vara. I din famn vill jag bo, som solen i universum vaggas till ro. I dig vill jag komma som en ström av kärlekskrus... i dina ögonblick vill jag vara här och nu. Bara i nuet jag kan få dig att strömma... bara nu: Du och jag i kruset.

© Niklas Holmgren

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Niklas Holmgren med Poeter.se id #34835 innehar upphovsrätten